לז: בית שמאי פרק רביעי זבחים

עין משפט נר מצוה

ח א מ"י פרק ג מהלכות כלאים הלכה ג:
יט ב מ"י פרק ג מהלכות תמורה הלכה כ:
כ ג מ"י פ"ד שם הלכה י:
יא ד מ"י פ"ד מהלכות קרבן פסח הלכה י:

תורה אור השלם

1. אַךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְּכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:
במדבר יח, יז
2. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה: ויקרא ד, כה
3. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ד, ל
4. אִם כֶּשֶׂב הוּא מַקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה: ויקרא ג, ז
5. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ד, לד
6. וְקִדַּשְׁתֶּם לְאוֹת עַל יַד וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
דברים ו, ח
7. וְשַׁמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשֹׁתֵכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
דברים יא, יח
8. וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:
שמות יג, טז
9. בְּסֹכֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכֹּת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
ויקרא כג, מב-מג

מוסף רש"י

שלא מצינו לו בכל התורה כולה. שתמנו למה נאמר?, לכלי יהיה לך נקדה (בכורות כח.). לו: שלא מצינו לגמרי בכל התורה כולה שלא מלקין (יבמות יב:). הרי הן כבכור ומעשר. לכל קדושת בכור ומעשר (חולין כא ע"ש). ראאבלי במומן. ימתינו עד שיזומנו ואילו לבעלים נכסוך ומעשר שהן נפדין שלא נתלגלן במומן (בכורות סו). שמעתי. מרבותי: שתמורת פסח קריבה. שלמים לחר הפסח: ותמורת פסח אינה קריבה. דים תמורת פסח שחוצה קריבה היא עלמה שלמים, שלא ריצה על שיתחלב כמוס ומחלב ויריק כמוהו בי המזבח, דתמור הפסח קרבו שלמים, דאין לי לפרש. שבחתי על לחם שמעתי תרגם (פסחים יא:) של לחם שמעתי מרבותי. צו: קרנות קרנות קרנות. כתיתת של מזבח החלון כתיב, כשהיה אינה קריבה. מפרש החם בפסח שנמלק קודם שחיטה יכיעה וכן תמורתו משום פסח בא: עלמו לגלי קרי לגי קרבה תמורתו בא: ועוד תיכה למען שלמים קודם שחיטה והמיר בו אחר שחיטה תמורתו קריבה שלמים מע"פ שהפסח רועה ומע"ג דלרשיען הוא קרב ומהן קריבה כי קאמר טעמא קודם שחיטה פסח בא: וחן ומהן קריבה כשהוא מימר בפסח אחר שחיטה בא: קמל דרבה דלפרך מי שהיה טמא (פסחים טו:) שלפיל המיר בו לאחר שחיטה ונלעטה בחרא היכא דהמיר קודם שחיטה בא: והיכא לימא לן הקי לחיתותב החם ונקט קשה הא דלרשיען קודם שם מבטר ומהן קריבה לגלי הוי מעין אחר דגבי פסח אם המיר בפסח עלמו שקרב לשם פסח תמורתו נמי קריבה לשם פסח אלא בא: ועוד דרשיען החם אם כשב נרעת פסח שעברה שנתו ושלמים הנאים מחמת פסח לכל מינו שלמים ופירש החם בקונטרס שלמים הנאים מחמת פסח להיינו תמורת הפסח עלמו ובעגין אחר לא מיתוקם כלפרישית לעיל פ"ק (דף ט.), וכבל מקום שהפסח קרב לו לשם פסח לו לשם שלמים גם התמורה קריבה כיון דלא אתיא מכח קדושה לחויה וע"ע אם יכול להקריב התמורה לשם פסח קודם שחיטה דשמא יש לדרוש הוא קרב לשם פסח ואין תמורתו קריבה לשם פסח אבל קרב לשם שלמים. ות"ת בחמש שני מחקות: אין תמורתו קריבה כשהקריב כבר לא משמע ליה: **לטוטפות**. אומר רבינו תם **בכשרים מדרישים** לא **בתיב** לטוטפות (יחזקאל ג:) ויש מפרשים לטוטפות דריש כתיב לטוטפת מלא וי"ו דולטוטפת דריש כתיב לטוטפת מלא וי"ו דבין שני הטיתין (ד"ה דריש וקבבר גורעין ומוסיפין ודורשין ואומר רבינו תם דלא מחריען גורעין ומוסיפין ודורשין בחמצע הטיבה אלא בחחלת הטיבה או בסוף כדאמרינן בפרק הזהב (כ"מ דף מ:) גבי וחמריטהו וגבי ם מבסר יקבלנו (ב"ק דף קיו:): **טבע בכתפי שיהים**. ות"ת ת"ל ליגבי תרי כתי (ד"ה) וי"ל כיון דחניון הוא ליהו כפרשה שנאמרה ונשנית ולא דמו לקרנות שחין החנין כתוב כפיכוח וה"ר יהודה מקורבי"ל מפרש דחד טטפת לגופיה ואינך תרתי חתו לחנין (ד"ה) כתים בלשון כחפי וכל' חפריקי (ב) **אלא** מעיקה בבבא בו:. כחנ: סוכה (דף ו:) **דדרשיען** (ד"ה) **לדפנות** וכן בפ' החניה (כילה ב:) גבי חין טוטיס עליס חן הסוכה חסריען נחי חן הדפנות מדכתיב חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים (ד"ה) כך חל על הסוכה ותימה דגבי חין חפכיכין בדבר המקבל טומחה וגבי (ב) תעשה ולא חן חעשוי לא **לדרשיען** (ג) **לדפנות** (דמשמע) דחניות כתיבה בחחת כיפר סוכה וחכחך שנוי כיה ובגבי כ"ש. ד"ל בחחלת שניר כ"ש. ד"ל בחחלת שניר כ"ש. ד"ל בחחלת שניר